

Sygn. akt I C 413/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy P. w W. I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Jardzewska

Protokolant: Joanna Biczuk

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2016 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. Szpitala (...) w W.

przeciwko A. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. K. na rzecz powoda M. Szpitala (...) w W. kwotę 37.631,14 złotych (trzydzieści siedem tysięcy sześćset trzydzieści jeden złotych 14/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 27 listopada 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia 12 sierpnia 2016 roku;

II. zasądzone w punkcie I. świadczenie rozkłada na 29 (dwadzieścia dziewięć) miesięcznych rat, ustalając wysokość 28 (dwudziestu ośmiu) rat na kwotę 1.400 złotych (tysiąc czterysta złotych) i 29 (dwudziestej dziewiętej) raty na kwotę 923,56 złotych (dziewięćset dwadzieścia trzy złote, płatne do 10. (dziesiątego) dnia każdego miesiąca poczynając od miesiąca następującego bezpośrednio po miesiącu, w którym uprawomocni się niniejszy wyrok, wraz z odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

III. umarza postępowanie w pozostałej części;

IV. zasądza od pozwanej A. K. na rzecz powoda M. Szpitala (...) w W. kwotę 2.417 złotych (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

V. nie obciąża pozwanej nieuiszczonymi kosztami procesu.

Sygn. akt I C 413/16

UZASADNIENIE

Powód M. Szpital (...) w W. w pozwie skierowanym przeciwko A. K. wniósł o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kwoty 47.081,14 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k.1-4).

Nakazem zapłaty z dnia 9 grudnia 2015 roku wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie I Nc 4665/15 przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe w W. w osobie Referendarza sądowego, uwzględnił roszczenie powoda w całości (k. 57).

W dniu 4 stycznia 2016 roku pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu (k. 60-62) .

Pismem z dnia 5 lutego 2016 roku powód cofnął powództwo w zakresie kwoty 3.150 zł, podtrzymując je w pozostałej części (k. 71 – 73).

Na rozprawie w dniu 6 lipca 2016 roku powód przedstawił pismo z dnia 5 lipca 2016 roku ograniczające powództwo do kwoty 39.031,14 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami określonymi w ustawie z dnia 8 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty (k. 96- 97). Pozwana zaś oświadczyła, że jest w stanie spłacać zadłużenie w wysokości po 1.400 zł miesięcznie oraz uznała powództwo (k. 108)

Na rozprawie w dniu 5 sierpnia 2016 roku powód przedstawił pismo z dnia 5 sierpnia 2016 roku ograniczające powództwo do kwoty 37.631,14 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami określonymi w ustawie z dnia 8 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty (k. 112-113).

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Powód M. Szpital (...) w W. w dniu 31 sierpnia 2012 roku zawarł z pozwaną A. K. umowę dzierżawy powierzchni na cele związane z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą polegającą na sprzedaży artykułów odzieżowych i piśmiennych. Zgodnie z zapisami ww. umowy pozwana zobowiązana była regulować co miesiąc na rzecz powoda czynsz dzierżawny oraz opłatę za media.

Dowód: umowa dzierżawy z dnia 31 sierpnia 2012 roku wraz z Anekssem Nr (...) – k. 10 -17.

Wobec nieuregulowania na rzecz powoda należności wynikających z powyższej umowy, powód wystawił na rzecz pozwanej faktury VAT i noty odsetkowe na łączną kwotę 44.368,59 zł.

Dowody: faktura VAT nr (...);

faktura VAT nr (...) – k. 22;

faktura VAT nr (...) – k. 23;

faktura VAT nr (...) – k. 24;

faktura VAT nr (...) – k. 25;

faktura VAT nr (...) – k. 26;

faktura VAT nr (...) – k. 27;

faktura VAT nr (...) – k. 28;

faktura VAT nr (...) – k. 29;

faktura VAT nr (...) = k. 30;

faktura VAT nr (...) – k. 31;

faktura VAT nr (...) – k. 32;

faktura VAT nr (...) – k. 33;

faktura VAT nr (...) – k. 34;

nota odsetkowa na dzień 27 czerwca 2014 roku – k. 35;

nota odsetkowa na dzień 29 października 2014 roku – k. 36;

nota odsetkowa na dzień 30 marca 2015 roku – k. 37;

nota odsetkowa na dzień 22 czerwca 2015 roku – k. 38.

Pismem z dnia 5 maja 2014 roku powód wezwał pozwaną A. K. do zapłaty należności wynikającej z zawartej umowy.

W piśmie z dnia 27 marca 2015 roku pozwana zobowiązała się do spłacenia zaległości we wskazanych w piśmie ratach.

Z uwagi na niedokonywanie przez pozwaną spłat zadłużenia, powód wystosował do pozwanej wezwanie do zapłaty z dnia 27 sierpnia 2015 roku.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 5 maja 2014 roku – 44;

pismo z dnia 27 marca 2015 roku – k. 45;

wezwanie do zapłaty z dnia 27 sierpnia 2015 roku wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 40 – 42.

Pozwana po wniesieniu powództwa w niniejszej sprawie, dokonała na rzecz powoda spłat na łączną kwotę 3.150 zł, każda w wysokości po 350 zł, w następujących dniach: 30 listopada 2015 roku, 8 grudnia 2015 roku, 17 grudnia 2015 roku, 22 grudnia 2015 roku, 30 grudnia 2015 roku, 8 stycznia 2016 roku, 15 stycznia 2016 roku, 15 stycznia 2016 roku, 22 stycznia 2016 roku, 26 stycznia 2016 roku.

Pozwana dokonała kolejnych wpłat na rzecz powoda w dniach: 24 lutego 2016 roku (350 zł), 14 marca 2016 roku (350 zł), 18 kwietnia 2016 roku (1.400 zł), 5 maja 2016 roku (350 zł), 23 maja 2016 roku (350 zł), 31 maja 2016 roku (700 zł) i 27 czerwca 2016 roku (1.400 zł), a następnie w dniach: 26 lipca 2016 roku (700 zł) i 29 lipca 2016 roku (700 zł).

Dowody: potwierdzenia wpłat – k. 63-67.

potwierdzenia wpłat – k. 99 -105;

potwierdzenia wpłat – k. 114-115.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dokumentów albowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności, ani rzetelności.

Sąd zważył, co następuje:

Pismami z 5 lutego 2016 roku, 5 lipca 2016 roku i 5 sierpnia 2016 roku pełnomocnik powoda ograniczył powództwo, podtrzymując ostatecznie powództwo w zakresie żądania zapłaty kwoty w wysokości 37.631,14 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami określonymi w ustawie z dnia 8 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

W ocenie Sądu cofnięcie pozwu we wskazanym powyżej zakresie należy uznać za dopuszczalne; nie jest ono bowiem sprzeczne z ustawą, ani z zasadami współzycia społecznego i nie zmierza również do obejścia prawa.

Zgodnie z art. 203 §1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku.

Zgodnie z art. 355§ 1 i 2 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

W związku z powyższym Sąd działając na podstawie art. 203§ 1 k.p.c. i art. 355 k.p.c. umorzył w części postępowanie w sprawie, o czym orzekł w pkt. III. sentencji wyroku.

Powództwo w pozostałej części okazało się zasadne.

Postępowanie w niniejsze sprawie opiera się o przepis art. 693 § 1 k.c. zgodnie z którym przez umowę dzierżawy wydierżawiający zobowiązuje się oddać dzierżawcy rzecz do używania i pobierania pożytków przez czas oznaczony lub nieoznaczony, a dzierżawca zobowiązuje się płacić wydierżawiającemu umówiony czynsz.

Sąd uznał za bezsporne, że powoda łączyła z pozwaną zawarta w dniu 31 sierpnia 2012 roku umowa dzierżawy powierzchni na cele związane z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą polegającą na sprzedaży artykułów odzieżowych i piśmiennych. Zgodnie z zapisami ww. umowy pozwana zobowiązana była regulować co miesiąc na rzecz powoda czynsz dzierżawny oraz opłatę za media.

Fakt nieuregulowania na rzecz powoda należności wynikających z powyższej umowy pozwana przyznała na rozprawie w dniu 6 lipca 2016 roku.

Wobec powyższego Sąd w pkt. I sentencji wyroku zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 37.631,14 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 27 listopada 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia 12 sierpnia 2016 roku.

Zgodnie z art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia.

Sąd mając na względzie regularne dokonywanie przez pozwaną spłat zadłużenia na rzecz powoda Sąd uwzględnił wniosek pozwanej o rozłożenie zadłużenia na raty i tak zasądzone w pkt. I świadczenie Sąd rozłożył na 29 miesięcznych rat, ustalając wysokość 28 rat na kwotę 1.400 złotych i 29 raty na kwotę 923,56 złotych, płatne do 10. dnia każdego miesiąca poczynając od miesiąca następującego bezpośrednio po miesiącu, w którym uprawomocni się wyrok, wraz z odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, o czym orzekł w pkt II. sentencji wyroku.

Zgodnie z art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Mając na uwadze dokonywanie przez pozwaną spłat na rzecz zadłużenia względem powoda, jej trudną sytuację finansową oraz fakt uznania przez pozwaną powództwa Sąd w pkt. V. sentencji wyroku orzekł o nieobciążaniu pozwanej niuiszczonymi kosztami procesu.

Sąd postanowił obciążyć pozwaną jedynie kosztami zastępstwa procesowego, o czym orzekł w pkt IV. sentencji wyroku Sąd na podstawie art. 98 k.p.c. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu strona przegrywająca obowiązana jest zwrócić stronie wygrywającej koszty procesu niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Pozwana przegrała proces w całości zatem była zobowiązana zwrócić ww. koszty. Koszty wynagrodzenia pełnomocnika w osobie radcy prawnego zostały ustalone na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t.) w wysokości 2.400 zł. Na koszty zastępstwa procesowego złożyła się także opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

SSR Magdalena Jardzewska